

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4450/2019
26.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Ташевски, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Бал, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 971/19 од 25.07.2019. године, у седници одржаној 26.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 971/19 од 25.07.2019. године у делу у коме је преиначена првостепена пресуда.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивње о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 971/19 од 25.07.2019. године у делу у коме је потврђена првостепена пресуда, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 971/19 од 25.07.2019. године, у делу у коме је потврђена првостепена пресуда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10690/2015 од 17.12.2018. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен захтев тужиле и утврђено да је тужилца стекла право власништва на основу стицања у браку са туженим у 1/9 идеална дела на породичној стамбеној згради у ..., ул. ..., изграђеној на кп. бр. ..., укупне површине ба 81м², земљиште у грађевинском подручју, уписаној у лист непокретности број ... КО ..., што је тужени дужан трпети и дозволити да се по основу ове пресуде у надлежном катастру непокретности на описаној непокретности упише право својине у корист тужиле. Ставом трећим изреке, одбијен је део захтева тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој преда у супосед предметну непокретност и да јој се утврди право власништва преко досуђеног удела од 1/9 дела до тражених ½ дела на породичној стамбеној згради у ..., у ул. ... број ..., изграђеној на кп. бр. ..., укупне површине ба 81м² земљиште у грађевинском подручју, уписаној у лист непокретности

бр. ... КО ... Ставом четвртим изреке, бавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 191.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, тужиља је ослобођена плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 971/19 од 25.07.2019. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена, а жалба тужиље делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена у делу којим је одбијен тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужени да преда тужиљи у супосед предметну непокретност, тако што је обавезан тужени да тужиљи преда у супосед породичну стамбену зграду у ..., ул. ... број ..., изграђену на кп.бр. ..., укупне површине ба 81м2, земљиште у грађевинском подручју, уписане у лист непокретности број ... КО ..., док је у преосталом непреиначеном делу (усвајајућем и одбијајућем) и у делу одлуке о трошковима поступка потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова жалбеног поступка плати 9.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену странке су благовремено изјавиле ревизије, и то тужиља против одлуке којом је потврђена првостепена пресуда, применом члана 404. ЗПП, а тужени против одлуке којом је преиначена првостепена пресуда из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су засновале брачну заједницу ...1989. године, која је трајала до јесени 1994. године, када је тужиља напустила заједничко домаћинство у петом месецу трудноће и са собом повела ћерку. У јануару 1995. године рођен је син странака, а брак странака је разведен пресудом од 14.04.1998. године. Отац туженог је туженом поклатио плац и стару кућу у ул. ... број ..., у вези чега су закључили уговор о поклону 27.04.1990. године, на основу ког уговора је укњижено право власништва у корист туженог на непокретностима, земљишту са зградом, уписане у зкњ.ул.бр. ... КО ... под парц. бр. ... кућа, двориште њива од Оба 81м2 и под парц. бр. ... њива село од 07а 17м2. С обзиром да су странке одлучиле да стару кућу поруше и да на њеном месту сазидају нову, са радовима рушења су почели током пролећа 1990. године, а део грађевинског материјала који је могао да се искористи од куће која је срушена употребили су за зидање нове куће и то део цигле, грађе и дасака. Након престанка брачне заједнице тужени је породичну кућу привео намени својим средствима и поднео захтев за легализацију. У листу непокретности број ... КО ..., парц. бр. ... на породичној стамбеној згради уписано је право својине у корист туженог у 1/1 дела, а на парц. бр. ... површине ба 81м2 уписано је право доживотног плодоуживања у корист деце странака. Тужени се налази у поседу предметних непокретности. С обзиром да је утврђена вредност предметних непокретности у моменту престанка брачне заједнице странака, као и у време када је изведен доказ вештачењем, с обзиром да је предметна непокретност стечена делом од

посебне имовине туженог, а делом од заједничких средстава стечених током трајања брачне заједнице странака, утврђен је допринос тужиље у стицању са 1/9 дела.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд иако је утврдио да је удео тужиље у стицању предметне непокретности 1/9 идеалног дела, одбио је, као неоснован, захтев тужиље којим је тражила предају у супосед предметне непокретности са образложењем да се право својине стиче уписом у јавне књиге, те да би овакав захтев евентуално био основ за покретање ванпарничног поступка, када се за то стекну услови.

Другостепени суд одлучујући о жалби тужиље преиначио је првостепену пресуду у наведеном делу, тако што је обавезао туженог да тужиљи преда у супосед предметну непокретност, применом чл. 13. и 14. Закона о основама својинскоправних односа.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је одлучио другостепени суд када је преиначио првостепену пресуду и обавезао туженог да тужиљи преда у супосед предметну непокретности, с обзиром да иста представља заједничку имовину странака стечену током трајања брачне заједнице, правилном применом члана 13. и 14. Закона о основама својинскоправних односа, јер тужиља као сувласник има право да сувласничку ствар држи и да се њоме користи заједно са осталим сувласницима, сразмерно свом делу, неповређујући права осталих сувласника, а с тим у вези и предају у супосед.

Неосновани су наводи ревизије туженог да није могао да буде обавезан да преда у супосед предметне непокретности тужиљи, јер постоји право доживотног плодоуживања у корист деце странака која нису обухваћена тужбом. Наводи су неосновани, с обзиром да је утврђено да је тужени у поседу предметних непокретности, а да је у листу непокретности број ... КО ... на породичној стамбеној згради уписано право својине у корист туженог са 1/1 дела, а на парцели број ... површине ба 81м² уписано право доживотног плодоуживања у корист деце парничних странака.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

С обзиром на то да је тужиља изјавила ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену и то против одлуке којом је потврђена првостепена пресуда, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, оценио да ревизија тужиље није изузетно дозвољена.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, како и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаносности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је утврђење права сувласништва на непокретној имовини, а одлуку да ова имовина представља брачну тековину странака и да је допринос тужиље у стицању исте са 1/9 дела судови су донели уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући у виду наведено, као и да тужиља не указује на другачије одлуке другостепних судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, а да одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на ком је судска одлука заснована, то следи да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега следи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је и одлучено као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.11.2015. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд утврдио да ревизија тужиље није дозвољена, на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић